

---

Det tar la slut, så Hin om böndagarna.

Lundby, Vgl.

VFF 1838 s.4.

Röet (ruttet) ä'snart revet, sa käringa, när  
ho'rev örat å sej.

Lundby, Vgl.

VFF 1838 s.4.

---

De 'ä' långt heja härifrå å dit, sa käringa,  
peka på månen.

Lundby, Vgl.

VFF 1838 s.4.

---

Ingen rädder här, sa käringa, sprang för haren.

Lundby, Vgl.

VFF 1838 s.4.

De rör mej inte, sa gubben, när hun bet  
honom i träbenet.

Lundby, Vgl.

VFF 1838 s.4.

---

Akta huvet, sa mästerman.

Lundby, Vgl.

VFF 1838 s.5.

---

Var å en tycker sina barn ä vackrast, sa ugglan.

Lundby, Vgl.

VFF 1838 s.5.

---

Sjön suger, sa gumman, trilla i brunn.

Lundby, Vgl.

VFF 1838 s.5.

---

Jämnt skägg, sa bonden, när han raka katten.

Lundby, Vgl.

VFF 1838 s.5.

---

Släkta ä värst, sa räven om di röe hunna.

Lundby, Vgl.

VFF 1838 s.5.

Hårt mot hårt, sa käringa, slog huvet i vägga.

Lundby, Vgl.

VFF 1838 s.5.

De va en annan sak, sa lagläsarn, när han  
skrev e sjua i stället för e fyra.

Lundby, Vgl.

VFF 1838 s.6.

Nu ä de gjort, sa den som försvor sej.

Lundby, Vgl.

VFF 1838 s.6.

---

De låter, sa boen, när han trampa i klaveret.

Lundby, Vgl.

VFF 1838 s.6.

---

Var och en har sin se, sa brura när ho hade  
vagga mä sej.

Lundby, Vgl.

VFF 1838 s.6.

Ra i ra, sa bon, körde vall e ko.

Lundby, Vgl.

VFF 1838 s.6.

Kör i vinn, sa Blomster.

Lundby, Vgl.

VFF 1838 s.7.

De smakar ändå allti karl, sa käringa, kösste  
tuppen.

Lundby, Vgl.

VFF 1838 s.7.

Snyggt men inte pråligt, sa Hin när han måla  
svansen ärtgrön.

Lundby, Vgl.  
VFF 1838 s.7.

De va en det, sa käringa, när ho fick två.

Lundby, Vgl.

VFF 1838 s.7.

Hoppas de bästa, sa käringa, när hon hoppa  
i sjön.

Lundby, Vgl.

VFF 1838 s.7.

Den spika drog, sa snickarn, när han stoppa  
na i lommen.

Lundby, Vgl.

VFF 1838 s.7.

De va inte möet att ha, sa tjuven, när han  
tog dörren.

Lundby, Vgl.

VFF 1838 s.7.

De va de sista som gick, sa bon, när skethuset  
brann.

Lundby, Vgl.

VFF 1838 s.8.

De vete Herren, sa David.

Lundby, Vgl,

VFF 1838 s.8.

De ger sig i ändan, sa repslagarn.

Lundby, Vgl.

VFF 1838 s.8.

Di är sura, sa räven, om rönnbären.

Lundby, Vgl.

VFF 1838 s.8.

Meg mä, sa tattarungen.

Lundby, Vgl.

VFF 1838 s.8.

Glasens klang, sa skomakarn, drack ur blöde-  
balja.

Lundby, Vgl.

VFF 1838 s.8.

De va gott ja låge, sa den late, när han satt  
i sängarna inte iste lägga sej.

Lundby, Vgl.

VFF 1838 s.8.

Gott å få nåt rent på sej, sa gubben, när han  
vände skjorta på julafta.

Lundby, Vgl.

VFF 1838 s.8.

De va la de sista ja toge mej te, sa käringa,  
när di ba na hänga sej.

Lundby, Vgl.

VFF 1838 s.8.

Såna ser di ut, sa tiggarn om lusa.

Lundby, Vgl.

VFF 1838 s.9.

Nu reser vi, sa tysken när han gick.

Lundby, Vgl.

VFF 1838 s.9.

De tar sig, sa pojken om skrikant.

Lundby, Vgl.

VFF 1838 s.9.

De knallar å går, sa rospiggen, när han sto  
på grunn.

Lundby, Vgl.

VFF 1838/s.9.

Inga ordning, sa katten, när di körde ut en  
på julafta.

Lundby, Vgl.

VFF 1838 s.9.

Nu börjas de, sa han som förevisa björn.

Lundby, Vgl.

VFF 1838 s.9.

Tack för i fjol, sa tiggarn, när han kom igen  
andra dan.

Lundby, Vgl.

VFF 1838 s.9.

Slut mä vissla, sa pojken, skar läppen å sej.

Lundby, Vgl.

VFF 1838 s.9.

De ä rum för fler här, sa gubben, när han  
låg i sjön.

Lundby, Vgl.

VFF 1838 s.9.

De ä bra som de ä, sa han som hade ell i håret.

Lundby, Vgl.

VFF 1838 s.10.

De bråskar inga hast, sa skomakarn, när han  
åt välling mä sylen.

Lundby, Vgl.

VFF 1838 s.10.

De va nummer ett, sa Fan, när han kasta  
länsman över gärsgårn.

Lundby, Vgl.

VFF 1838 s.10.

De blir inte gott förrän de onna kommer ner,  
sa käringa, när ho ramla frå källartaket.

Lundby, Vgl.

VFF 1838/s.10.

Allting ska ske mä mått, sa skräddarn, när han  
klådde käringa mä alna.

Lundby, Vgl.

VFF 1838 s.10.

---

De lätta i vårt hus, sa gubben, när käringa dö.

Lundby, Vgl.

VFF 1838 s.10.

Nu börjar spektaklet, sa han som piska käringa.

Lundby, Vgl.

VFF 1838 s.10.

Ä ja inte herre i mitt hus, sa gubben, när  
han låg under bordet.

Lundby, Vgl.

VFF 1838 s.10.

De blir allti nåa rå, sa käringa, när ho baka te  
jul, så ble de rått alltihop.

Lundby, Vgl.

VFF 1838 s.11 .

De går lätt å få sej ett kräkenamn, sa pojken,  
när han skjutsa Oxenstjerna. Far min stal en  
stut, å han fick heta Stutapelle i all sin da.

Lundby, Vgl.

VFF 1838 s.11.

Gärna för mej, sa friarn, när han fick nej,  
mor bara ba ja skulle fråga.

Lundby, Vgl.

VFF 1838 s.11.

Elände på elände, sa gubben, när han kröp på  
käringa på natta.

Lundby, Vgl.

VFF 1838 s.11.

Ja vesste inte att käringa va galn förrän ho  
sang å åd, sa gubben.

Lundby, Vgl.

VFF 1838 s.11.

Å herre, sa sotarn, så sack (sjönk) han.

Lundby, Vgl.

VFF 1838 s.12.

Jag förstår, jag förstår, sa han, som ingenting begrep.

Lundby, Vgl.

VFF 1838 s.13.

Nu kommer ja, sa soa, ä vant vart.

Lundby, Vgl.

VFF 1838 s.13.

Ja kan inte ant än skratta, sa käringa, när  
gubben hennes va dö, för han levde ju alldeles  
nyss.

Lundby, Vgl.

VFF 1838 s. 14.

De går la över, sa skepparen, när han  
spydde i sån.

Lundby, Vgl.

VFF 1838 s.14.

Långsamhet gör lessamhet, sa lusa, när käringa  
hade hållt på å laka i två dar.

Lundby, Vgl.

VFF 1838 s.14.

Inte ljuger ja, sa han som sällan tala sanning.

Lundby, Vgl

VFF 1838 s.14.

De ä friskt vär i Sweden, sa tösa när ho frös  
näsa å sej.

Lundby, Vgl.

VFF 1838 s.15.

Aj, aj, sa käringa, när ho brände sej på  
vällinga. Mjau, mjau, sa katta, du kunne låt  
mej hatt a.

Lundby, Vgl.

VFF 1838 s.15.

Klang i dukaten, sa krögarn, när han slog  
käringa i disken.

Lundby, Vgl.

VFF 1838 s.15.

---

Ja har varken far eller farfar, för mej har  
två värrar slatt ihop emot en grinnastolpe,  
sa pojken.

Lundby, Vgl.

VFF 1838 s.16.

Ändan kröner verket, sa bagarn, satte sig i  
degen.

Lundby, Vgl.

VFF 1838 s.17.

E olycka kommer aldrig ensam, sa tösa, när  
ho fick tvillingar.

Lundby, Vgl.

VFF 1938 s.17.

Häng på de som vill, sa drängen, åt ärter me  
suln (sylen).

Lundby, Vgl.

VFF 1838 s.17.

Nu har du icke lång tid till , sa gumman,  
när hon slog grisen i ryggen.

Västra Frölunda, Vgl.

IFGH 1084 s.23.

Här är snart tatt, sa tjuven, när han kom  
i dörren.

Västra Frölunda, Vgl.

IFGH 1084 s.23.

Det är kallt att ingen skjorta ha, sa han  
som var van vid en trasa.

Västra Frölunda, Vgl.

IFGH 1084 s.23.

Det är gott att få rent på sig, sa han som  
vrängde skjortan.

Västra Frölunda, Vgl.

IFGH 1084 s.23.

Tjänar inte salt till vällingen, ~~sas~~nickarn.

Västra Frölunda, Vgl.

IFGH 1084 s.23.

---

Såna ä de, sa tiggarn om lusen.

Västra Frölunda, Vgl.

IFGH 1084 s.23.

I får la se, sa bonden till sin blinda mÄrr.

VÄstra FrÖlunda, Vgl.

IFGH 1084 s.23.

Det är min sak, om jag kör så kärran välter,  
sa Anders i Ryd.

Västra Frölunda, Vgl.

IFGH 1084 s.23.

Mera lera, sa murarn, låg i ugnen och sov.

Västra Frölunda, Vgl.

IFGH 1084 s.24.

Det är inga farliga ben i gröten, sa ligubben.

Västra Frölunda, Vgl.

IFGH 1084 s.24.

Detta är starka saker, sa Glas Olle om ölet.

Västra Frölunda, Vgl.

IFGH 1084 s.24.

Stå ben, sa bonden, när han hade broddar  
i lommen.

Västra Frölunda, Vgl.

IFGH 1084 s.24.

Det går väl över för denna natten, sa Kristina, när hon fick tösa.

Västra Frölunda, Vgl.

IFGH 1084 s.24.

Mat ä gott, sa Bengs Beata.

Västra Frölunda, Vgl.

IFG<sup>H</sup> 1084 s.24.

Det kan kvitta, sa Britta.

Västra Frölunda, Vgl.

IFGH 1084 s.24.

O, du svallande bäck, sa jungfrun, när hon  
mjölkade kon.

† Västra Frölunda, Vgl.

IFGH 1084 s.25.

Namnet skämmer ingen, sa han som hette Lort.

Västra Frölunda, Vgl.

IFGH 1084 s.25.

Det är bråte som brinner, sa käringen, när  
håret brann.

Västra Frölunda, Vgl.

IFGH 1084 s.25.

Nu va du kvick, sa käringen, när kaffet  
pöste över.

Västra Frölunda, Vgl.

IFGH 1084 s.25.

Det tjocka kostar mest, sa käringen, när hon slog ut kaffesumpen.

Västra Frölunda, Vgl .

IFGH 1084 s.25.

Det är inte ofta jag kommer, men när jag kommer  
så kommer jag, sa käringen, föll huvudstupa  
in i kyrkan.

Västra Frölunda, Vgl.

IFGH 1084 s.25.

Se upp för gnistor, sa sotaren, när han ramlade  
på spisen.

Västra Frölunda, Vgl.

IFGH 1084 s.25.

Det tar väl slut, sa bonden om bönedagarna.

Västra Frölunda, Vgl.

IFGH 1084 s.25.

U  
sch, du kalla Nordsjö, sa fröken, när hon  
fick se en sjöman.

Västra Frölunda, Vgl.

IFGH 1084 s.26.

Gamla kattor lapar också mjölk, sa käringen,  
när hon gifte sig.

Västra Frölunda, Vgl.

IFGH 1084 s.26.

Nu är det kokt, sa Häggen, när de slog  
honom i väggen.

Västra Frölunda, Vgl.

IFGH 1084 s.26.

Nu är det snart över, sa han, som spydde  
i sån.

Västra Frölunda, Vgl.

IFGH 1084 s.26.

Det kunde jag tro, sa käringen, när hon gick  
på vattnet.

Västra Frölunda, Vgl.

IFGH 1084 s.26.

Kanhända det, sa bonden, när de kallade honom  
för tjuv.

Västra Frölunda, Vgl.

IFGH 1084 s.26.

Vi skall alla den vägen vandra, sagubben, när  
kärningen hängde sej.

Västra Frölunda, Vgl.

IFGH 1084 s.26.

Sådant läder skall sådan smörja ha, sa pojken,  
när han fick en örfil.

Västra Frölunda, Vgl.

IFGH 1084 s.26.

Knepen är många, sa käringen, när hon hoppade  
och nös.

Västra Frölunda, Vgl.

IFGH 1084 s.26.

Inte ont i det, sa tiggarn, när han slogs  
med brödpåsen.

Västra Frölunda, Vgl.

IFGH 1084 s.26.

Nu går resten, sa prästen, när avträdet brann.

Västra Frölunda, Vgl.

IFGH 1084 s.27.

Något roligt skall vi ha, sa gubben, när han  
brände håret av sig.

Västra Frölunda, Vgl.

IFGH 1084 s.27.

Där träffa du'et, sa tiggarn, när hunden  
bet honom i träbenet.

Västra Frölunda, Vgl.

IFGH 1084 s.27.

Allting på storåm (?), sa gubben, när han föll  
baklänges.

Västra Frölunda, Vgl.

IFGH 1084 s.27.

Elände på elände, sa tiggargubben, ramla på  
tiggarkäringa.

Västra Frölunda, Vgl.

IFGH 1084 s.27.

Tål du inte skoj, sa käringen, när hon slog  
ryggen av grisen.

Västra Frölunda, Vgl.

IFGH 1084 s.27,34.

Du som jag, sa gamla tuna.

Västra frölunda, Vgl.

IFGH 1084 s.27.

Nu kan du äta på tallriken Hans, ty nu har  
hunden slikat rent den lika bra som jag  
diskat den , sa Petters Kersti.

Västra Frölunda, Vgl.

IFGH 1084 s.27.

Ät bröd till bönera, sa Magnus, för de  
stoppar i magen.

Västra Frölunda, Vgl.

IFGH 1084 s.28.

Det kommer igen, sa bonden, när han gav  
grisen fläsk.

Västra Frölunda, Vgl.

IFGH 1084 s.29 .

Det var rart, för det vart vart (varmt), sa  
Petters Kerstin.

Västra Frölunda, Vgl.

IFGH 1084 s.28.

Det blir inte gott förrän då onda kommer ner, så  
kärningen, när hon ramlade ner från taket.

·  
Västra Frölunda, Vgl.

IFGH 1084 s.28.

Man får ta seden dit man kommer, sa bruden,  
tog vaggan med sig.

Västra Frölunda, Vgl.

IFGH 1084 s.28.

Tack skall du ha min höna, sa käringen, här  
tuppen gol.

Västra Frölunda, Vgl.

IFGH 1084 s.28.

Det ger sig i ändan, sa repslagarn.

Västra Frölunda, Vgl.

IFGH 1084 s.28.

Det är skit, sa hökarn om smöret.

Västra Frölunda, Vgl.

IFGH 1084 s.28.

Tack för i fjol, sa tiggarn, kom igen andra  
dan.

Västra Frölunda, Vgl.

IFGH 1084 s.29.

Det är nyss begynt, sa Rummen.

Västra Frölunda, Vgl.

IFGH 1084 s.29.

En annan gång går du hem, sa käringen, slog  
grisen av ryggen.

Västra Frölunda, Vgl.

IFGH 1084 s.29.

Dä ä surt, sa räven om rönnbären.

Västra Frölunda, Vgt1

IFGH 1084 s.29.

Det är förtjänsten man lever på, sa gubben,  
när han gick och sålde kvastar.

Västra Frölunda, Vgl.

IFGH 1084 s.29.

Aldrig har man sett på maken, sa käringen,  
dansade naken.

Västra Frölunda, Vgl.

IFGH 1084 s.29.

Gift dej så hoppar du inte, sa käringen  
till kalven.

Västra Frölunda, Vgl.

IFGH 1084 s.29.

Det är allt gott att ha arbete under tak,  
sa plåtslagarn, när han låg i rännstenen.

Västra Frölunda, Vgl.

IFGH 1084 s.29.

Nu åker vi, sa granrisgubben, när han låg på  
rygg i diket.

Västra Frölunda, Vgl.

IFGH 1084 s.29.

Det är rörande, sa gubben, när han gick och  
sålde slevar.

Västra Frölunda, Vgl.

IFGH 1084 s.29.

Hu, hu, du kalla Östersjö, sa käringen, när  
hon satt i brunnen.

Västra Frölunda, Vgl.

IFGH 1084 s.30.

Aj, aj, sa källingen, jag brände mej vällingen.  
Jam, jam, sa katten, du kunde låt mej hatten.

Västra Frölunda, Vgl.

IFGH 1084 s.30.

Vad det var gott att få satt sej, sa skomakarn, när han gick från tavlan till bordet.

Västra Frölunda, Vgl.

IFGH 1084 s.30.

Det är ingen brådska, sa skomakarn, när han  
åt vällingen med sylen.

Västra Frölunda, Vgl.

IFGH 1084 s.30.

Får jag inte skinnet, så vill jag inte ha  
fisken heller, sa Ellas Kalle.

Västra Frölunda, Vgl.

IFGH 1084 s.30.

Mat ska du ha, sa Kullman, när han slängde  
bojen till skepparna.

Västra Frölunda, Vgl.

IFGH 1084 s.30.

Det gör gott vid våra råttor, sa bonden, när  
ladan brann.

Västra Frölunda, Vgl,  
IFGH 1084 s.31.

Det är resten som går, sa tjuven, när han  
tog dörren.

Västra Frölunda, Vgl.

IFGH 1084 s.31.

Det är bra som det är, sa han, som hade eld  
i håret.

Västra Frölunda, Vgl.

IFGH 1084 s.31.

Nu är det gjort, sa han, som försvor sej.

Västra Frölunda, Vgl.

IFGH 1084 s.31.

Det är ändå en, sa han, som räknade munkarna.

Västra Frölunda, Vgl.

IFGH 1084 s.31.

Man tager, sa Kajsa Varg.

Västra Frölunda, Vgl.

IFGH 1084 s.31.

Nu kunde jag lätt slagit ihjäl mig, sa den  
som skulle hänga sig.

Västra Frölunda, Vgl.

IFGH 1084 s.31.

Det blir ändå ett skifte, sa knekten, när  
han vände skjortan.

Västra Frölunda, Vgl.

IFGH 1084 s.31.

Man vet inte hur mycket en har, innan en ska  
flytta, sa målarn.

Västra Frölunda, Vgl.

IFGH 1084 s.32.

Det är ingen ordning, sa katten, när han blev  
utkörd på julafton.

Västra Frölunda, Vgl.

IFGH 1084 s.32.

Jag kan ännu se min hustru, sa blinde Petter.

Västra Frölunda, Vgl.

IFGH 1084 s.32.

Det gick fortare än jag tänkte, sa pojken,  
när han ramla ner ifrån trädet.

Västra Frölunda, Vgl.

IFGH 1084 s.32.

Tåget stannar aldrig, sa käringen.

Västra Frölunda, Vgl.

IFGH 1084 s.32.

Det blir väl någon rå, sa käringen, när hon hoppade i ån.

Västra Frölunda, Vgl.

IFGH 1084 s.32.

Det kvittar, sa Kriten.

Västra Frölunda, Vgl.

IFGH 1084 s.32.

Se här pappa, sa pojken, när han tog hammaren  
och slog far sin i skallen.

Västra Frölunda, Vgl.

IFGH 1084 s.32.

Köp limpor för alltihop, sa Magnus.

Västra Frölunda, Vgl.

IFGH 1084 s.32.

Hjälpen I mig, sa Börje, jag skall inget  
be om.

Västra Frölunda, Vgl.

IFGH 1084 s.33.

Rutet är snart revet, sa käringen, när hon  
rev örat av sig.

Västra Frölunda, Vgl.

IFGH 1084 s.33.

Detta är allt mitt, sa ryssen, när han ville  
ta Stockholm.

Västra Frölunda, Vgl.

IFGH 1084 s.33.

Nu tar vi han, sa polisen.

Västra Frölunda, Vgl.

IFGH 1084 s.33.

Det vore gott jag låg, sa käringen, när hon  
satt i sängen.

Västra Frölunda, Vgl.

IFGH 1084 s.33.

Nu kör vi igen, sa bonden, när han harva  
med käringen.

Västra Frölunda, Vgl.

IFGH 1084 s.33.

Kast du lilla, sa bonden, när han skar tån  
av sig.

Västra Frölunda, Vgl.

IFGH 1084 s.33.

Bränn , sa Stava.

Västra Frölunda, Vgl.

IFGH 1084 s.33.

Nu åker vi, sa granrisgubben.

Västra Frölunda, Vgl.

IFGH 1084 s.33.

Här är ingen rädd, sa Bonden, när han sprang  
för haren.

Västra Frölunda, Vgl.

IFGH 1084 s.33.

Du förstår väl skoj, sa pojken, när han skar  
näsan av far sin.

Västra Frölunda, Vgl.

IFGH 1084 s.34.

Akta dej för kitt, sa målarn, när han inget  
hade.

Västra Frölunda, Vgl.

IFGH 1084 s.34.

Det är långt dit, sa käriga, pekade på månen.

Västra Frölunda, Vgl.

IFGH 1084 s.34.

Nu börjar vi på ny räkning, sa skomakarn,  
när han gjorde skor på nyårsdagen.

Västra Frölunda, Vgl.

IFGH 1084 s.34.

Jo, jo, sa bonden, när de hälsade på honom.

Västra Frölunda, Vgl.

IFGH 1084 s.34.

Högt sitter de och sura är de, men gott jag  
hade dem till min gamla mor, sa räven om  
rönnbären.

Västra Frölunda, Vgl.

IFGH 1084 s.34.

Rent ska det vara, sa kärigen, när hon sparka  
bort hönslorten, som låg på kakan, med tån.

Västra Frölunda, Vgl.

IFGH 1084 s.34.

Nu börjar spektaklet, sa pojken, som före-  
visade björnen.

Västra Frölunda, Vgl.

IFGH 1084 s.34.

Kalla det för vad du vill, jag kallar det för  
makrill, sa knallen.

Västra Frölunda, Vgl.

IFGH 1084 s.34.

Där fick du, sa Peternella.

Västra Frölunda, Vgl.

IFGH 1084 s.35.

Å gå och bada, sa den som var rädd för vatten.

Västra Frölunda, Vgl.

IFGH 1084 s.35.

Där fick du, sa tiggarn, när hunden bet  
honom i träbenet.

Västra Frölunda, Vgl.

IFGH 1084 s.35.

Hur jag vänder mej så har jag svansen bak,  
sa katten, när han dansa runt bordet.

Västra Frölunda, Vgl.

IFGH 1084 s.35.

Det är gott att vara nöjd, sa käringa, när  
gubben klaga på maten.

Västra Frölunda, Vgl.

IFGH 1084 s.35.

Här ska du se på gnistor, sa sotarn, när han  
sprang för skuggan.

Västra Frölunda, Vgl.

IFGH 1084 s.35.

Det är ett engelskt k, som inte du förstår  
dej på, sa den lärde.

Västra Frölunda, Vgl.

IFGH 1084 s.35.

Det är samma smörja, sa Håkan om smöret.

Västra Frölunda, Vgl.

IFGH 1984 s.35.

Det var en annan femma, sa han som skrev en  
sjua.

Västra Frölunda, Vgl.

IFGH 1084 s.36.

Blir väl någon rå, sa gumman, när hon satte  
elva kakor i ugnen.

Västra Frölunda, V<sup>g</sup>l.

IFGH 1084 s.36.

Häran! , sa Lövern, när pojken sprang i  
klöver.

Västra Frölunda, Vgl.

IFGH 1084 s.36.

Det smaka fågel, sa bonden, när han åt flugor.

Västra Frölunda, Vgl.

IFGH 1084 s.36.

Du slapp, sa Lycken.

Västra Frölunda, Vgl.

IFGH 1084 s.36.

De maller (?) , sa galna Katrina.

Västra Frölunda, Vgl.

IFGH 1084 s.36.

Den som har bästa vettet går unnan, sa' bonnen  
te lokomotivet.

Göteborg, Vgl.

IFGH 2151 s1.

Övning ger färdighet och mod ger makt, sa'  
kärningen, srångas med tjuren.

Göteborg, Vgl.

IFGH 2151 s.1.

Dålig ordning, sa katten, då han blev utkörd  
på julaftonen.

Bergum, Vgl.

IFGH 2427 s.76.

Ja känner sön på ulla, sa han, som klippte  
grisen.

Bergum, Vgl.

IFGH 2758 s.22.

---

Ja, var e ändan, sa repslagarn.

Bergum, Vgl.

IFGH 2758 s.22.

---

Nu e de inte mer å ta, sa tjuven, då **han** tog  
dörren.

Bergum, Vgl.

IFGH 2758 s.22.

---

Hart imot hart, sa käringa, då hu slo huvvet  
i berget.

Bergun, Vgl.

IFGH 2758 s.22.

---

De e alla barn i början, sa käringa, när hon satte  
sig på väven då hon var femti år.

Bergum, Vgl.

IFGH 2758 s.22.

---

De kan var möcke möjelit, sa skräddarn,då de  
kallte'n för tjuv.

Bergum, Vgl.

IFGH 2758 s.22.

Det får en ta i två vänner, sa Lars i Grisared.  
(Förklaring).

Bergum, Vgl.

IFGH 2967 s.1.

Om ja lå, sa den late, när han satt.

Bergum, Vgl.

IFGH 2967 s.16.

Det ljusnar, sa pojken, när de klöppte ögon-  
brynera å'n.

Bergum, Vgl.

IFGH 2967 s.16.

De e de sista sum går, sa gubben, då skethuset  
brann.

Bergum, Vgl.

IFGH 2967 s.16.

Jojo, sa boen, när di hälsa på'n och sen sa han  
tack och så gick han.

Bergum, Vgl.

IFGH 2967 s.16.

Ra i ra, sa käringa, när hu körde vall e ko.

Bergum, Vgl.

IFGH 2967 s.16.

Förliks kusiner, sa boen, te svina.

Bergum, Vgl.

IFGH 2967 s.16.

Det går bra, sa Skam, när han hängde i släpe.

Bergum, Vgl.

IFGH 2967 s.16.

Alla barn i början, sa käringa, när hu satte sej  
på väven när hu var femti år.

Bergum, Vgl.

IFGH 2967 s.16.

De e langt dit, sa käringa, när hu peka på månen.

Bergum, Vgl.

IFGH 2967 s.17.

De smakar fugel, sa Pella-Kesti om bussen.

Bergun, Vgl.

IFGH 2967 s.17.

Här e nöt ont oppe som ska ner, sa käringa när  
hu lå på taket.

Bergum, Vgl.

IFGH 2967 s.17.

Det tar sig, sa pojken om skrikinga.

Bergum, Vgl.

IFGH 2967 s.17.

De e allt på lek,  
sa Soffi Ek,  
när hu slo te Sven  
så öga for igen.

Bergum, Vgl.

IFGH 2967 s. 17.

Röet e snart revet, sa käringa, när hu rev örat  
å gubben.

Bergum, Vgl.

IFGH 2967 s.17.

En kan inte vara hemma och här och på herrgårn  
mä, sa käringa, när hu satt i körka.

Bergum, Vgl.

IFGH 2967 s.17.